

KALATALOUDEN KESKUSLIITTO

CENTRALFÖRBUNDET FÖR FISKERIHUSHÅLLNING

Suomen Kalastuslehti • Kalastaja • Fiskeritidskrift för Finland

MAA- JA METSÄTALOUS-
MINISTERIÖ

19.05.2008

Malmin kauppatie 26 00700 Helsinki - Malms handelsväg, 26 00700 Helsingfors
Puh (09) 6844 590. Fax (09) 6844 5959. kalastus@ahven.net. fiskeri@ahven.net.
www.ahven.net

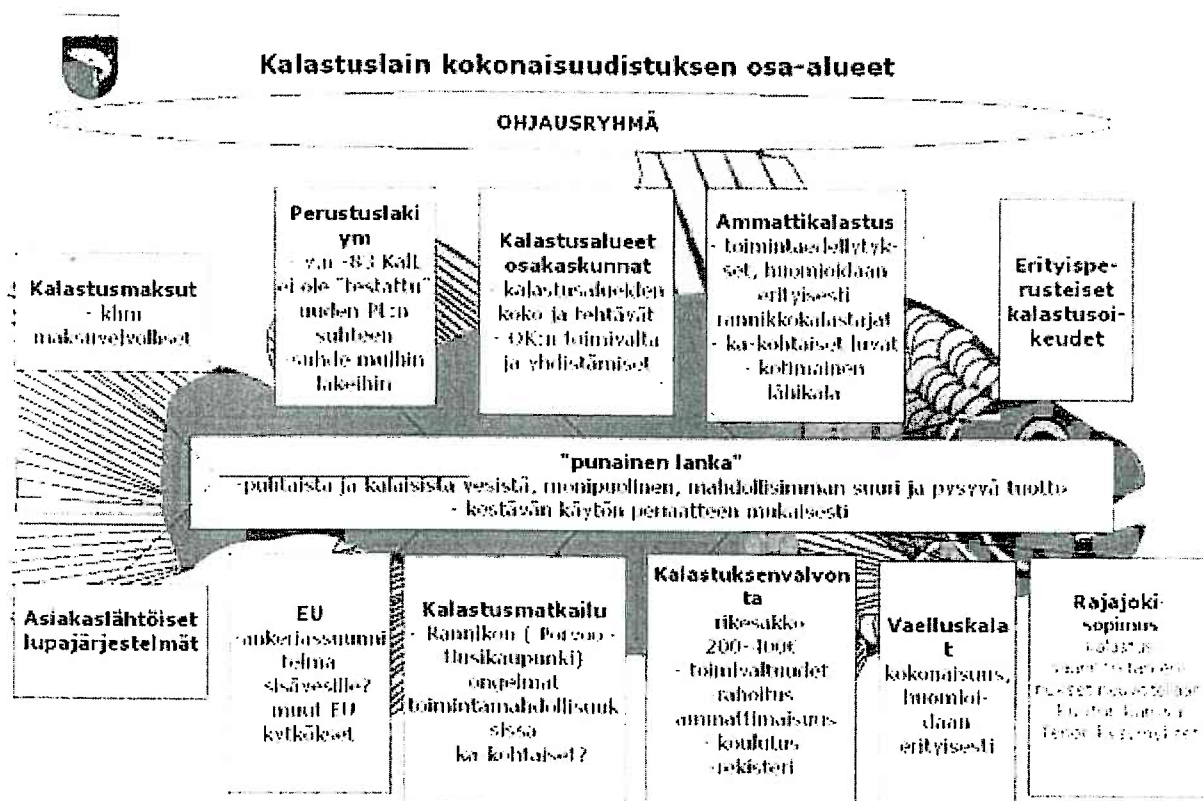
HARE MMM 022:00/2008

Maa- ja metsätalousministeriölle

15.5.2008

Asia: Kalatalouden Keskusliitto ry:n lausunto kalastuslain kokonaisuudistuksesta

Viite: Maa- ja metsätalousministeriön lausuntopyyntö liittyen hallitusohjelmassa mainittuun kalastuslain kokonaisuudistukseen

HALLITUSOHJELMAN (2006-2010) tavoitteiden mukaisesti kalatalouden ja kalastuksen kehittäminen ja kalastusalan elinvoimaisuuden lisääminen.

Liittymäkalastuslain kokonaisuudistuksen lausuntopyyntö liittyen hallitusohjelmassa mainittuun kalastuslain kokonaisuudistukseen.

Lausunto on valmistettu kalastusalan ja kalastusalan toimijain yhteistyönä.

Kalastusalan

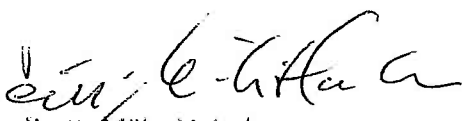
Kalatalouden Keskusliitto ry on pyytänyt asiasta maakunnallisten jäsenjärjestöjensä lausunnot. Kalastuslakiuudistus oli esillä keskustelutasolla KKL:n johtokunnan kokouksessa ja kevätedustajakokouksessa 22.4.2008. Asiaa on käsitelty järjestön elinkeinokalastusjaostossa 22.4.2008, järjestön tuotekehitysryhmässä 5-6.5.2008 ja järjestöjaostossa 15.5.2008. Asia on vesienomistajien neuvottelukunnan kokouksen käsiteltävänä 13.6.2008 sekä Kalatalouden Keskusliiton johtokunnan kokouksessa 18.6.2008. Tältä osin tulemme jatkossa tarpeen mukaan täydentämään nyt annettua lausuntoa.

Nykyinen kalastuslaki on astunut voimaan v. 1983 ja siihen on vuosien aikana tehty lukuisia muutoksia. Suurin muutos on ollut kalavesien osakaskuntatoiminnan säätelyn siirtäminen yhteisalue lain mukaan tehtäväksi. Suomen liittyttyä EU:n jäseneksi ei kalastuslakia ole tarkasteltu EU-säädösten valossa. Suomen perustuslakia uudistettiin v. 2000 ja kalastuslakia ei ole tarkasteltu uusitun perustuslain mukaisesti. Nämä tarkastelut on tehtävä kalastuslainsäädännön uusimisen yhteydessä.

Kaiken kaikkiaan kalastuslainsäädännön uusiminen on laaja ja monisäikeinen tehtävä. Ohessa liitteenä olevassa kaavakuvassa on valotettu niitä asiakokonaisuuksia, jotka valmistelussa on otettava huomioon. Laaja työ vaatii asianmukaisen koneiston työtä tekemään. Katto-organisaationa voisi olla yhteiskunnallisista päättäjistä ja MMM:n johdosta koostuva ohjausryhmä. Substanssiasioita pohtimaan voisi olla hyvä asettaa MMM/KRO:n johtama asiantuntijaryhmä ja sille avuksi joitakin valiokuntia tai alatyöryhmiä. Valmisteluelimissä tulee olla mukana kalaveden osakaskuntia, kalastusalueita ja ammattikalastajia edustavan Kalatalouden Keskusliiton asiantuntijoita.

Ohessa Kalatalouden Keskusliiton lausunto ryhmiteltynä MMM/KRO:n lausuntopyynnössään esittämien kysymysten mukaisesti.

1. Nykyisen kalastuslain soveltamisessa olleet ongelmat?
2. Uudistettavan kalastuslain tavoite/tavoitteet?
3. Uudistettavan kalastuslain rakenne, asioiden ryhmittely?
4. Erillisselvitykset, joita lain uudistamiseksi tulisi tehdä?
5. Muut asiat, joita lain uudistamisessa tulisi ottaa huomioon?

Pertti Mäki-Hakola
puheenjohtaja

Markku Myllyta
toiminnanjohtaja

1. Nykyisen kalastuslain soveltamisessa olleet ongelmat?

Ongelmia voidaan ryhmitellä esim. seuraavasti:

Kalastukseen valvontaan liittyvät ongelmat

Kalatalouden perusrahoitukseen liittyvät ongelmat

Kalastusalue toimintaan liittyvät ongelmat – viranomaistehtävien ja rahanjaon ongelmat - hallintolaki

Osakaskuntatoimintaan liittyvät ongelmat – yhteisalue laki

Osakaskuntien – kalastusalueiden toimivalta ongelmat

Hallintolain mukanaan tuomat ongelmat – raskas menettely maallikoille

Tilintarkastuslain uusimisen mukanaan tuomat ongelmat

Ammattikalastuksen kalastuslupien saamiseen liittyvät ongelmat

Monielinkeino-ammattikalastajien aseman vakauttaminen

Kalastusmatkailuyrittäjien kalastuslupien saamiseen liittyvät ongelmat

Erityisperusteisten kalastusoikeuksien käyttämiseen liittyvät ongelmat

Uusitun Suomen perustuslain suhde kalastuslakiin

EU:n kalastussäädösten suhde kalastuslakiin

2. Uudistettavan kalastuslain tavoite/tavoitteet?

Uudistamisen tavoitteena tulee olla, että selkiytetään nykyistä sekavaa tilannetta. Jo nykyisen kalastuslain 1 § pykälä on moniselitteinen ja antaa mahdollisuuksia monelle erilaiselle tulkinnalle. Onko kysymyksessä mahdollisimman suuri biologinen kilometriäinen tuotto kalavesistä vaiko mahdollisimman suuri monipuolinen taloudellinen tuotto? Uuden kalastuslain johtoajatukseksi tulee olla ”monimuotoinen, kalavarojen kestävä käytön periaate”. Näin huolehditaan tuotantopotentiaalista.

Uudistuksen yhteydessä on kartoitettava kalastusasioiden suhde muuhun lainsäädäntöön ja otettava huomioon mitä esim. vesilaissa ja ympäristölainsäädännössä on säädetty esim. vesien käytöstä elinkeinotoimintaan.

Kalastuksen valvonnasta ja sen järjestämisestä on säädettävä erillinen kalastuksen valvonta laki kiireellisellä aikataululla. Tätä asiaa valmistelemaan on asetettava välittömästi oma erillistyöryhmä maa- ja metsätalousministeriön ja oikeusministeriön yhteistyönä.

Kalavarojen käytön talteenottoa monipuolisilla tavoilla tulee hoitaa lakiuudistuksen yhteydessä. Tämä koskee erityisesti ammattikalastusta sekä myös kalastusmatkailutoimintaa. Molemmilla tavoilla voidaan saada kalavesistä tuottoa, toisesta kiloja ja niitä myymällä euroja ja toisesta euroja luontoelämyksiä myymällä. Molemmilla on suuri kansantaloudellinen ja kansanterveydellinen merkitys. Kalastuslupakysymykset on ratkaistava tyydyttävällä tavalla, esim. kalastuksenhoitoalueiden käyttö- ja hoitosuunnitelmien puitteissa. Kalavesien käytöstä elinkeinon harjoittamiseen on vesienomistajille maksettava korvaus. Tällaisten kalastuslupien tulee olla markkinahintaisia. Ilmaista elinkeinon harjoittamislupaa ei voi olla, mutta oikeus elinkeinonharjoittamiseen voidaan turvata maksullisesti.

Nykyisten kalastusalueiden roolia on selkeytettävä jo perustuslain vaatimusten vuoksi. Kalastuslain tavoitteena tulee olla, että kalavesien hoidosta ja käytöstä lakisääteisesti vastaavat osakaskunnat ja mahdolliset uudenlaiset tulevat kalavesien hoitoalueet pystyvät ongelmitta hoitamaan niille kuuluvat tehtävät. Tämä edellyttää sitä, että kalavesien hoitoalueille ei säilytetä viranomaistehtävien

hoitamista eikä niiden tule toimia valtion rahoitusten jakokanavana. Selkeintä ja kansalaisten oikeusturvan turvaamisen toteuttamiseksi hallintoasioista tulee vastata vain viranomaisyksiköiden. Hoitakoon valtio ja sen organisaatiot viranomaisasiat.

Uusitun kalastuslainsäädännön tulee sisältää läheisyysperiaatteen mukaiset näkökohdat. Tähän liittyy paitsi kalavesien hoitoon ja käyttöön liittyvät kysymykset niin myös ns. lähiruoka-ajattelu eli kotimaisen kalan priorisointi korkeimmalle tasolle.

Lain uudistuksella on tärkeä tehtävä poistaa kalastusalue toiminnassa havaitut puutteellisuudet. Tilanne on nyt se, että kalastusalueita on aivan liian paljon (225 kpl) ja pääsääntöisesti niiden koko on varsin pieni. Lisäksi kalastusalueiden tehtäväksi on annettu sellaisia hallinnollisia viranomaistehtäviä ja valtion rahojen jakotehtäviä, joista ei maallikkotoimijoiden ole mahdollista selviytyä kansalaisten perusoikeuksia vaarantamatta. Lisäksi kalastusalueet joutuvat osaksi itse tulorahoituksella maksamaan tällaisten viranomaistehtävien hoitamisen.

Kalastuslain uudistamisessa kalastusalue toimintaa on tarkasteltava kokonaan uudessa valossa ja muodostettava niistä eräänlaisia kalaveden hoitoalueita, joissa osakaskunnat ja muut omistajayksiköt voivat ilman viranomaistehtäviä ja rahanjakotehtäviä keskittyä olennaiseen eli kalavesien pitkäjänteiseen hoitoon ja kalastukseen liittyvien tehtävien hoitamiseen. Kalastuksenhoitoalueilla tulee olla hyväksytyt käyttö- ja hoitosuunnitelma, jossa linjataan kalavarojen käytön suuntalinjat ja jonka sitovuus voisi olla nykyistä suurempi. Kalastusalueille voitaisiin säätää tehtäväksi myös vapaa-ajan kalastuksen ja ammattikalastuksen lupien organisointi – käyttö- ja hoitosuunnitelmassa kaavoitetulla tavalla. Näitä lupamaksu ei kierrätetä valtion kassan kautta vaan ne pysyvät koko ajan aluetasolla.

Kalastuksenhoitoalueiden käyttö- ja hoitosuunnitelmien merkitys tulee jatkossa korostumaan. Myös yhteiskunnallisesti kähösoma:ien merkitystä tulee vahvistaa säätämällä niiden huomioon ottaminen yhteiskunnallisessa alueiden käytön suunnittelussa ja kaavoituksessa. Kalastuksenhoitoalueilta tulee jatkossa pyytää aina lausunto vesistöhankeissa ja muissakin tarkoituksenmukaisiksi katsottavissa hankkeissa.

Nykyinen kalastuslaki ei ole edistänyt kansalaisten kalastusharrastuksen lisääntymistä toivotulla tavalla. Lakiin tulee kirjoittaa säännökset siitä, että kalaveden hoitoalueet velvoitetaan järjestämään toimialuettaan koskeva vapakalastuslupienmyynti sekä muidenkin kalastusvälineiden luvan myynti. Näin saataisiin selkeä, asiakaslähtöinen lupienmyyntiorganisaatio. Lupienmyyntituloista maksettaisiin myynnin järjestämisestä syntyvät kulut ja syntyvä voitto jaettaisiin vesialueen omistajille. Siirtymäkaudella on tarkoituksenmukaisinta erillisellä hallinnollisella päätöksellä pitää voimassa nykyisen läänijaon mukaiset rajat viehekalastusmaksujen myynnin osalta.

Uudistuksen jälkeenkin kalatalouden perusrahoitus tulee järjestää ”korvamerkityillä” kalastuksenhoitomaksuvaroilla. Lähtökohtana tulee pitää käyttäjä maksaa- periaatetta. Kaikki maksavat hoitomaksun ketkä kalastavat, myös eläkeläiset jos kalastavat. Nuorison ei tarvitse maksaa. 18 vuotta vaiko 16 vaiko 15 vuotta raja maksamiselle?. Näillä varoilla rahoitetaan vain kalatalouden edistämistä, kalavesien hoitoa ja kalastusta, kalastusalan neuvontajärjestöjä. Näillä rahoilla ei rahoiteta kaupallista edunvalvontaa eli sellaisia järjestöjä, joiden toimiala koskee jalostusta, kauppaa, kalankasvatusta eikä myöskään ammattikalastajien edunvalvontajärjestöjä.

Asiakaslähtöisyyden edistämiseksi valtion kalastusmaksujen maksamismenettelyjä koskevat säännökset tulee muotoilla niin, että kaikkien nykyaikaisten sähköisten maksamismenettelmien käyttäminen on täysin esteetöntä.

Kalastuksenhoitomaksujen hinnoittelu, niiden käyttötarkoitukset ja säännöt ja tilitysmenettelyt tulee säätää suoraan kalastuslaissa. Nykyinen yleinen valtionapulainsäädäntö on epätarkoituksenmukainen ja raskas erityisperusteisten kalastuksenhoitomaksuvarojen suhteen.

Läheisyysperiaate tulee tuoda mukaan kalastuslakiin. Jo edellä mainittu kalastuksenhoitoaluejärjestelmä tuo kentän vahvasti mukaan kalatalouden kehittämiseen. Myös viranomaispuolella asia tulee hoitaa esim. siten, että TE-keskusten kalatalousosastoille aikaansaadaan päätöksiä tekevät johtokunnat. Kumileimasimen omaiset neuvottelukunnat eivät ole enää tästä maailmasta.

Pyydysyksiköt on nykyisessä kalastuslaissa sekaannusta aiheuttava tekijä. Pyydysyksikkö sopii hyvin kalaveden osakkaiden keskinäisen pyydysoikeuksien jakamiseen ja osittamiseen, mutta muuhun, kuten ammattikalastuksen järjestämiseen se ei sovellu. Kun pyydysyksiköintiä käytetään kalastuksen säätelyyn ja rajoittamiseen, ollaan välittömästi vaikeuksissa ja riitajutuissa kiinni. (Tältä osin) pyydysyksiköistä ja yksiköinneistä tulee luopua.

Tässä yhteydessä tulee kiinnittää huomioita myös valtion vesiä ja valtion osuuksia yhteisissä vesissä hallinnoivan liikelaitoksen eli Metsähallituksen rooliin kalastuslainsäädännössä. Tämä asia tulee tarkastella perinpohjaisesti ja saattaa metsähallitus esim. kalastuksenhoitoalueiden toiminnassa samanarvoiseen asemaan muiden kalavesien osakaskuntien kanssa. Metsähallituksen kalastuksista voitaisiin säätää yhteisalueilla.

3. Uudistettavan kalastuslain rakenne, asioiden ryhmittely?

Tässä yhteydessä on vielä vaikea ja tarpeetonkin hahmotella kalastuslain asiakokonaisuuksien ryhmitystä. Yleisesti ottaen periaate, että laissa määritellään ”*päälinjau*” ja asetuksella annetaan täsmennyksiä, on koettu toimivaksi. Toisaalta lain laadinnan nykyisiin perustuslaista lähtöisin oleviin vaatimuksiin taitaa kuulua että säätely toteutetaan lähtökohtaisesti lain tasolla.

Valtioneuvoston tai ministeriön asetuksella voitaisiin ilmeisesti joustavasti edelleenkin säätää esim. kalojen ja rapujen alamitoista ja rahoitusajoista.

Vesialueiden osakaskuntia koskevat asiat säädetään yhteisalueilla, joten tältä osin asia voidaan pääsääntöisesti poistaa uudesta kalastuslaista.

Ehkäpä karkeasti voitaisiin ajatella seuraavankaltaista asialistaa kalastuslain sisällöksi:

Kalastusoikeus

Erityisperusteiset kalastusoikeudet

Kalastusoikeuden käyttö

Kalavesien käytön suunnitteluperusteet

Ammattikalastus

Kalastusmatkailu

Kalakantojen turvaaminen

Vaelluskalat

Pyydykset

Rauhoitukset

Kalastuksenhoitoalueet

Kalatalouden hallinto ja johtokunnat

Kalatalouden edistäminen, maksut ja rahoitus

Rangaistusäännökset

Erityiset säännökset

Voimaantulo- ja siirtymäsäädökset

Kalastuksen valvonta – tästä säädetään oma erillislaki kiireellisesti

4. Erillisselvitykset, joita lain uudistamiseksi tulisi tehdä?

Kalastuksen valvonnasta on tehty 2000-luvulla useita selvityksiä ja ehdotuksia. Myös eduskunnan apulaisoikeusasiamies on vaatinut selvennyksiä kalastuksen valvontaan liittyviin säädöksiin. Tältä osin on syytä heti välittömästi asettaa erillistyöryhmä pohtimaan valvontaan liittyviä asioita.

Vuonna 2007 tehtiin valtakunnallinen esiselvitys ammattikalastukseen liittyvistä lupakysymyksistä. Tämä aineisto on koottuna maa- ja metsätalousministeriöön.

Vuonna 2008 julkistettiin maa- ja metsätalousministeriössä ”Kalastusmatkailun valtakunnallinen kehittämissuunnitelma 2008–2010. Tässä suunnitelmassa on linjattu kalastusmatkailuun liittyvät tarpeet relevantilla ja monipuolisella tavalla.

Tehdään selvitys: Väestön ikärakenteen muutosennusteen pohjalta laadittava arvio kalastuksenhoitomaksun kehittymisestä 2010 -2030

Tehdään selvitys: tehdään erillisselvitys uudeksi kalastuksenhoitoalueiden jaoksi yhteistyössä kalataloushallinnon ja kalatalousneuvonnan kanssa.

Tehdään selvitys muusta kalastusasioihin liittyvästä lainsäädännöstä, esim. vesilaki, ympäristölainsäädäntö....

5. Muut asiat, joita lain uudistamisessa tulisi ottaa huomioon?

Kalatalouden Keskusliitto on tehnyt maa- ja metsätalousministeriölle lukuisia esityksiä ja aloitteita kalastuslain uudistamiseksi ja korjaamiseksi. Tämän lausunnon lopussa on liitteenä eräitä tällaisia esityksiä.

Seuraavassa on listattu Kalatalouden Keskusliiton jäsenjärjestöjen kalastuslain kokonaisuudistuksesta keväällä 2008 antamia lausuntoja. Niissä on monia tärkeitä yksityiskohtaisiakin kalastuslainsäädännön korjaamisesityksiä.

////////////////////

Kalastuslakiin ja -asetukseen liittyvät uudistustarpeet, KKL:n TK-työryhmän kokouksessa 5–6.5.2008 esille tulleet asiat:

*valvonta-asiat heti erillistyöryhmälle

*Kalastusaluetoiminta – lukumäärä ja koko

*Kalatalouden perusrahoitus edelleen valtion kalastuskortilla – rahoitetaan vain kalavesien hoitoa ja kalastusta, mutta ei jalostusta, kauppaa, kalankasvatusta...

*Kalastusalueista kalaveden hoitoyhtymiä, viranomaistehtävät ja rahanjako TE-keskuksille

*TE-keskusten katalousyksiköille päättävät johtokunnat (ks. ympäristökeskuksille suunnitellut johtokunnat)

Kalastuslakiruutanaan lisää laatikoita:

- erityisperusteiset kalastusoikeudet Lapissa. Mm. Tornionjoella, Tenolla. Koskitilat. Koskitilakaupat yms. oma jaosto/tr pohtimaan näitä kysymyksiä.
- kolmen pohjoisen kunnan tilanne; Inarin kuntalaisella ei erikseen oikeuksia utsjoen kunnan valtion vesiin.
- Metsähallituksen erityisrooli. Selkeytettävä esim. osallistumista kalastusalue toimintaan. Vrt. metsästyslaki – riistanhoitopiirit, yhdistykset.
- Metsähallituksen asema siellä missä sillä on merkittävästi vesiä. MH:lla ei ole ollut osoittaa vastuullista toimijaa kalastusalue työhön. (MH:n henkilöstö ei voi osallistua kalastusalueen toimintaan mandaatilla) Metsästyspuolella MH:n edustus on lailla pakotettu.
- Kalastusalueella on viranomaistehtäviä hoidettavanaan. Pitää rahoittaa valtion budjettivaroin.
- Kalastusalueiden lukumäärä 225 aivan liian suuri. Rannikolle esim. Virolahti-Porvoo, Porvoo-Särkisalo, Särkisalo-Uusikaupunki, Uusikaupunki-Isojoki, Isojoki-Kokkola, Kokkola-Ruotsin raja???
- Kalastusalueiden isännöitsijöiden pätevyysvaatimukset. Tutkinto? Näyttökokeet? Minimi: mikä koulutus käy pohjaksi.
- Ammattikalastus ja ammattikalastusoikeudet. Kalastusaluekohtaisesti. Kalavesien kaavoitus kähösumassa? Ammattikalastuksen asema: osakaskuntien kanssa takkuua. Ammattikalastus luvat joko osakaskunta tai kalastusalue ”käypää korvausta vastaan”
- Pyydysyksikkökäytäntö sopii lopettaa. soveltuu ainoastaan osakkaiden välisen kalastusoikeuden jakamiseen. Ei sovellu lainkaan kalastuksen säätelyyn. Aiheuttaa turhaa kärhämöintiä.
- Valtion kalastuksenhoitomaksut. Kaikki maksavat ketkä kalastavat, myös eläkeläiset jos kerta kalastavat. Nuorison ei tarvitse maksaa. 18 vuotta vaiko 16 vaiko 15 vuotta raja maksamiselle?.
- Kalastuksenhoitomaksun maksamiseen kuuluu samalla onginta ja pilkkioikeus.
- Mitä kalavedenhoitotyö valtakunnassa maksaa ja miten se katetaan? Joko käyttäjä maksaa eli kalastuskortin lunastajat tai kaikki maksavat = verovaroilla
- Kalastuksen valvonta. rikesakko 200–400 euroa
- Läänit loppuvat. Jätetäänkö entinen systeemi hallinnollisella päätöksellä voimaan eli 5 aluetta.
- Nykyisillä läänikorteilla on kalastuslupien hinnoittelua rajoittava vaikutus. Lääninkortilla on kilpailua vääristävä vaikutus eli on kilpaileva lupa kalastusaluekohtaiselle.
- Jos on järkevän kokoiset kalastusalueet niin tulisi järjestää viehekalastusluvat, rahat tulisi sille kalasteelle mistä ne on kerätty. Lääninkortin osalta palikat voivat säilyä ennallaan.
- Kalastusaluekohtaisen kalastusluvun aikaansaaminen lakisääteisesti kalastusalueen tehtäväksi. kertyneet rahat suoraan kalastusalueelle.
- 64§ siirtosopimus pakko on kalastusalueen kannalta toimimaton. Pieniä hankalia alueita pakko ottaa vastaan
- Käyttö- ja hoitosuunnitelman sitovuus. Nyt on pelkkä suositus. Pitäisikö lisätä velvoittavuutta / sitovuutta? Kähösumassa vaikka kaavoitettaisiin kalavesien käyttötarkoituksia.
- kalastusmatkailuryttäjien kalastuslupakysymys ratkaistava merialueella

Kalastuslakiin ja -asetukseen liittyvät uudistustarpeet elinkeinokalatalouden kannalta. Elinkeinojaosto 22.4.2008.

Ministeriön pyytämiä ensimmäisiä kommentteja varten jaostossa tuli esille seuraavat uudistustarpeet:

- Menettelytapa pitkäaikaisten ammattikalastuslupien saamiseksi niillä alueilla, joilla on ammattikalastukselle riittävät edellytykset
 - 15 % kalastajien saaminen EU-tukien piiriin

Kalatalouden Keskusliiton viimeisimpiä lausuntoja, joissa on ehdotuksia kalastuslainsäädännön muuttamiseksi

2008:

Lausunto hallituksen esitykseen laiksi merialueiden kalastusalusrekisteristä. 15.4.2008.

Lausunto ulkopaikkakuntalaisten kalastussäännöistä Tenijoelle vuonna 2008. 4.2.2008.

2007:

Esitys kalastuslain 73 § ja kalastusasetuksen 30 §:n muuttamiseksi, kalastusalueen kokousedustajat. 9.3.2007.

Kalastuksenselvityksen kehittäminen ja ehdotuksia asiantilan parantamiseksi. 9.3.2007.

Esitys kalastuslakityöryhmän perustamiseksi. 26.4.2007.

Lausunto luonnoksesta laiksi kalastusalusrekisteristä. 21.8.2007.

2005:

Lausunto MMM:n asetusluonnoksesta ajoverkon käytön rajoittamisesta 2005–2007. 11.3.2005.

Lausunto MMM:n asetusluonnoksesta turskan kalastuksen erityisluvasta, lajittelemattoman saaliin purkamisesta ja nimetyistä satamista. 2.5.2005.

Lausunto MMM:n asetusluonnoksesta kalastuksen tahattomien valassaaliiden tarkkailua koskevaksi asetukseksi. 15.12.2005.

2004:

Lausunto luonnoksesta kalastusasetuksen 14 §:n muuttamiseksi. 29.1.2004.

Lausunto hallituksen esityksestä HE 175/2003 vp. 26.2.2004.

2003:

Lausunto asetuksen 97/2003 muutosehdotuksesta. 9.10.2003.

Esitys kalastuslain muuttamisesta koskien kalastuksenselvityksen korttia ja rekisteriä. 29.10.2003.

Eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunnalle

Lausunto HE 59/2003 vp kalastuslain 88 § muuttamisesta. 9.10.2003

2002:

Aloite kuhan ja meritaimenen alamitan nostamiseksi. 1.2.2002.

Lausunto asetusluonnoksesta kalataloutta koskevista rekistereistä annetun päätöksen muuttamisesta. 15.2.2002.

Lausunto asetusluonnoksesta kalataloutta koskevista rekistereistä annetun päätöksen muuttamisesta. 15.2.2002.

Lausunto MMM/KRO:n valmistelemasta kalastuslain 11 §:n muutosesityksestä. 12.4.2002.

Lausuntopyyntö koskien kalastuslain 108 §:n ja 121 §:n tulkintaa. 16.10.2002.

2001:

Lausunto kalastuslain 6 a §:n ja nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta. 22.3.2001

Esitys Kalastusasetuksen 1982/1116 33 §:n 2 momentin muuttamiseksi. 28.3.2001.

Aloite kuhan ja meritaimenen alamitan nostamiseksi. 25.9.2001.

Aloite työryhmän asettamiseksi silakankalastuksen rajoittamista varten vuonna 2002. 25.9.2001.

Lausunto komission asetuksesta pyydysten merkitsemisestä. 3.10.2001.

Aloite hylkeenkestävien rysänperien korvaamiseksi ja kalastusasetuksen 14 §:n muuttamiseksi. 10.10.2001.

Aloite hylkeen metsästyksen vapauttamiseksi. 18.10.2001.

Kalatalouden Keskusliiton jäsenjärjestöiltä tulleita lausuntoja kalastuslain kokonaisuudistukseen liittyen

Oulun kalatalouskeskuksen lausunto.

Määrätyt perusasiat on säilytettävä nykyisellään. Näitä ovat erityisesti KL 1-5 pykälät. Tosin kielellisiä korjauksia on niihinkin syytä tehdä, esim. piirihallintoviranomaisen virallinen nimike voi aluehallintouudistuksen myötä olla jotain aivan muuta kuin nykyisin.

Ministeriön esittämistä aihealueista, joihin tulisi antaa näkemyksiä helpoin lienee ensimmäinen; neuvonnan kenttätöissä on toistuvasti tullut esiin ongelmia, jotka johtuvat ainakin osittain kehmosta säädöspohjasta. Näistä esimerkkejä ovat:

Kalastuksen valvonta (mm. virtapaikan määrittely, kalan ”vahingoittuminen”, repun sisällön salaisuus, rikesakon pienuus ja syyttämättä jättäminen, harjuksen kevätpyyntin salliminen vapavälineillä). Tilannetta parantaisivat ainakin seuraavat säädökset: virtapaikalle selkeät kriteerit, alamittainen tai rauhoitettu kala palautettava aina veteen, repulta pois yksityisyyden suoja, luvattomasta kalastuksesta todella tuntuva sakko, harjukselle palautetaan täydellinen kevätrauhottus.

Sisävesialueilla ammattikalastusmahdollisuuksia pyritään vieläkin paikoin rajoittamaan olemattomin perustein. Kalastusalueen KHS:aan tulee vaatia kaavoituspakko (alueilla, joilla siihen on edellytyksiä). Lisäksi kalastusalueella ammattikalastuslupien myyjänä olisi laajempi näköala; luvat voisivat olla järvikohtaisia, ei välttämättä koko aluetta koskevia. Mikäli a-kalastusluvat säilytetään edelleen osakuntien vallassa, niin OK:n sääntöihin tulisi tulla pakolliseksi pykäläksi: ”Edellytysten salliessa osakunta myy lupia ammattimaiseen kalastukseen. Luvat ovat pyydyskohtaisia ja niiden myynti on osakkuudesta riippumaton.” A-kalastusluvan hinnan kohtuullisuus tulisi myös turvata säädöksellä.

Valtion kalastushoitomaksukertymä pienenee huolestuttavasti. Sen ehkäisemiseksi yli 65-vuotiaiden vapautus maksusta tulee poistaa. Aiheesta käydyissä keskusteluissa asianosaiset ovat suhtautuneet esitykseen useimmiten maltillisesti.

Keskusliiton esittämään luonnostelmaan esitämme - sikäli kuin edellä kerrotussa ei ole jo tullut esille – seuraavia kommentteja:

KHS:n kehittäminen: tarpeellista ja perusteltua

Kalastusalueiden rakenteiden tarkistaminen: E-Suomessa lienee lähinnä yhdistämistarpeita, P-Suomessa rajojen siirto- tai jopa jakautumistarpeita

Taloudelliset edellytykset julkisen vallan käyttöön: käytännön totuus on, että hallintomenettely lienee monessakin kalastusalueessa jätetty huomioimatta, taloudellisten syiden lisäksi homma tuntuu järjettömältä byrokratialta

Kalastuksen laillisuusvalvonta kalastusalueille: tarpeellista ja perusteltua

Kalastusalueen toimivaltaa kehitettävä ja täsmennettävä: tarpeellisia ja perusteltuja esityksiä. mainittujen kohtien lisäksi esitämme, että alueen hallituksen jäsenille tulisi valita varahenkilöt, sillä nykyisellään ei ole harvinaista, että hallituksen kokous uhkaa jäädä päätösvallattomaksi.

Kalastusmaksujen järjestelmää kehitettävä: tarpeellisia ja perusteltuja esityksiä. Miksi nettimaksusta printattu kuitti ei kelpaa? Siis jos se on tulostettu oikeasti hyväksytystä maksusta, silloin tapahtumaa ei voi peruuttaa tulostuksen jälkeen.

Kalastuslain kokonaisuudistuksen valmisteluprosessin toivomme etenevän niin, että myös ”väliaikatuloksia” = luonnoksia saataisiin lausunnoille. Ainahan on helpompi arvioida jo tehtyä luonnosta kuin esittää itse lähtökohtaisesti uusia ajatuksia.

Oulussa 05.05.2008

Jouko Jussila

Oulun Kalatalouskeskuksen pj.

Mikko Torssonen

Oulun Kalatalouskeskuksen tj.

Uudenmaan Kalatalousyhteisöjen liitto r.y.

Tuleeko nykyisen lain ensimmäisen pykälän mahdollisimman suuren pysyvän tuottavuuden tavoitetta säilyttää nyky maailman aikaan. Ei lailla saada ihmisiä kalastamaan ammatikseen tai harrastuksenaan. ”Tämän voinee tulkita niin, että ellei kalastus ole lain tavoitteiden mukaista, kalaveden omistaja rikkoo lakia. Näin voi olla, kun lukee nykyisen lain 106§ ensimmäistä momenttia.”

Lain tulee selkeydellään olla kalastukseen kannustava, eikä vaikeaselkoisuudellaan kalastusta ainakin harrastuksena haittaava. Tämä ei tarkoita, että laki olisi lepsu.

Hyväksyttävät kalastusmuodot ja -tavat tulee esittää yhtenäisesti, yksiselitteisesti yhdessä pykälässä ja todeta muut kalastusmuodot ja tavat laittomiksi. Osakaskunnan tulee voida esittää ja kalastusalueella tulee olla valta päättää osakaskunnan lainmukaisesti perustellusta esityksestä jonkin lain salliman kalastus tai pyydystysmuodon kieltämisestä osakaskunnan vesialueella.

Verkkojen ja muiden pyydysten määritteet ja mitat ja mittaamistavat, silmäkoot yms. määritykset tulee olla yhdessä pykälässä selkeästi.

Kalojen alamittoja tulee pääsääntöisesti kasvattaa luonnonmukaisen lisääntymisen mahdollistavaksi, samoin tulee määrittää silmäkoot yms. saaliskoon kasvattamiseksi ja luonnonmukaisen lisääntymisen edellytysten toteutumiseksi. Ravulle tulee määrätä alamitta 10 cm, tämä on erityisen merkittävää jokiravun kohdalla.

Ammattikalastuksen määrittäminen voisi olla yhtä hyvin verolainsäädännön puolella vrt. yrittäjä palkansaaja. Ammattikalastaja voi olla palkansaajana yrittäjäammattikalastajan tai kalastusta harjoittavan yhteisön tai yhtiön palveluksessa

Kalan myynti tai jatkojalostus ja -tuotteiden myynti tulee tehdä luvanvaraiseksi siten, että em. kalan tai jatkojalostustuotteiden jälleenmyyjän tulee kyetä esittämään em. tuotteiden alkuperä, unohtamatta verottajaa. Tämä ei estä liikaa kalaa saaneen kotitarvekalastajan kalan lahjoitusta tai myyntiä, mutta kitkisi pois harmaat ammatillaiset.

Viehekalastus tulee olla luvanvaraista kaikille 18 vuotta täyttäneille. Nykyisin kaikki yli 65-vuotiaat vapautuvat kaikista vapakalastusmaksuista, kun kalastus tapahtuu viehekalastuksen määritteiden

mukaisesti. Eli vedenomistajien myymiä viehelupia ei tarvita, viehekalastuksen määritteiden mukaisti kalastettaessa.

Kalastusmatkailussa lupin saantia kehittä selkeämmäksi, se ei kuitenkaan saa muodostua viehekalastuslupan mallin mukaiseksi läänikohtaiseksi luvaksi, joka ohittaa vesialueen omistajan määräysvallan, jokin sopimismalli tulee kehittää. Kalastusalue voisi olla oikeutettu kuultuaan asianosaisia osakaskuntia ja vesialueiden yksityisiä omistajia ennen lupahakemuksen käsittelyä kalastusalueen hallituksessa, kuuleminen voi tapahtua kalastusalueen hallituksen kokouksessa, kuitenkin ennen lupahakemuksen käsittelyä.

Kalastuksen valvontaa tulee selkiyttää määrittämällä selkeästi valvojan oikeudet ja velvollisuudet. Valvonta ei toimi eikä tule toimimaan nykyisen kaltaisilla näennäisoikeuksilla. Tämä on iso kysymys.

Kalastuslaissa tulee määrittää kalastuksen valvojien koulutuksesta sekä virallistaa pää- tai sivutoimisen valvojan ”virka-asema” sekä palkkioperusteet.

Kalastuksenhoitomaksu tulee ulottaa koskemaan kaikkia 18 vuotta täyttäneitä.

Kalastusrikkomuksista tulee säätää kalastuslaissa rangaistusminimit sekä rikemaksun suuruus. Rikemaksun alaiseen luvattomaan kalastukseen liittyisi aina pyyntivälineiden ja saaliin takavarikko sekä takavarikoitujen välineiden lunastusmaksu. Rikemaksun ylittävän kalastusrikkomuksen kohdalla on määritettävä missä kohdin poliisi kuulemisen jälkeen määrä rangaistuksen sekä missä tapauksessa ratkaisu tehdään alioikeudessa.

Kalastuksenhoitomaksun jakoperusteet tulee määrittää laissa selkeästi vesialueen omistamista ja hoitoa painottaen, virkistyskalastajien yms. järjestöjen osuudet tulee laskea selkeästi nykytasosta.

Kalastusalueet tulee oikeuttaa myöntämään osakaskuntia tai yksityisen vedenomistajaa alueensa ammattikalastusluvat.

Kalastusalueiden tulee voida kutsua koolle toimimattomien osakaskuntien yleinen kokous yhteisäluelain mukaisesti ja esittää kokoukselle joko osakaskuntien yhdistämismenettelyä taikka esittää osakaskunnan kalastusasioiden ottamista kalastusalueen hallintaan.

Kalastamisen, mukaan lukien onginta, pilkintä ja viehekalastus sekä ravustamisen rantarauha tulee säätää metrimääräisenä yhteisillä vesialueilla huomioiden hyvin tiheästi rakennetut rannat, samoin tulee säilyttää säädetty etäisyys toisen kalastajan tai ravustajan pyydykseen tai rapumertaan.

Kalan kulun turvaaminen tulee varmistaa harppauskerroksen alapuolella viihtyvien kalojen osalta määrittämällä kapeikkojen ja salmien osalta vapaana pidettävä esim. jokin osa kapeikon tai salmen keskellä vapaana kulkua sulkevista pyydyksistä.

Kalastusmatkailun luvat

Kalastusmatkailun kehittämisen kannalta tärkeintä on turvata kalastuslupien saatavuus matkailutarkoituksiin rannikoilla. Kalastuslain uudistamisen yhteydessä tulee luoda matkailua varten oma vuosilupiin perustuva lupakäytäntö, jossa päästään eroon kertaluvista.

Maa- ja metsätalousministeriön Kalastusmatkailun kehittämisen valtakunnallinen toimenpideohjelma 2008 - 2013 ottaa tähän asiaan kantaa.

"Mahdollistetaan kalastuslain muutoksella toimivan lupajärjestelmän aikaansaaminen, joka palvelee sekä kalastusoppaiden että myös kansainvälisten kalastusmatkailijoiden tarpeita. Kalastusoppaiden kalastuslupien saatavuutta tulisi helpottaa ja lupajärjestelmiä yksinkertaistaa. Erityisesti rannikkoseudulla kalastusohjelmopalveluyritysten lupien saatavuus on tuottanut ongelmia. Ratkaisuvaihtoehtoina voivat olla esimerkiksi joko läänikohtainen viehekortti tai yrittäjäkohtainen lisenssijärjestelmä, jolloin kalastusohjelmopalveluyrittäjä voisi tarjota asiakkailleen palveluja erikseen määritellyillä vesialueilla vuosilisenssin lunastamalla. Esim. eräiden kalastusalueiden käyttöönottamista järvikohtaisista yrittäjäluvista on olemassa hyviä kokemuksia sisävesiltä."

"Kalastuslain kokonaisuudistuksen yhteydessä selvitetään tarkoin kalastusmatkailun erityistarpeet. Valtion kalastuksenhoitomaksun osalta tulisi harkita yrittäjäluvan käyttöönottomahdollisuuksia tai muita keinoja maksujärjestelmän yksinkertaistamiseksi yrittäjä- ja asiakasystävällisempään suuntaan".

Alamitat ja silmäkoot

Kuhan ja taimenen alamittoja tulee nostaa. Verkkojen pienimpiä sallittuja silmäkokoja pitää nostaa. Näillä toimenpiteillä edistetään kalojen lisääntymistä ja nostetaan kalavesien tuottoa. Samalla luodaan edellytyksiä paremmille kalastuselämyksille.

Yksi lupa

Läänikohtaisesta viehekalastusluvasta on syytä tehdä valtakunnallinen, kun läänit lakkautetaan. Kalastuksenhoitomaksu ja viehekalastuslupa on parasta yhdistää yhdeksi luvaksi.

Uudenmaan Kalatalousyhteisöjen liitto r.y.
psta Anita Mattila

Etelä-Pohjanmaan kalatalouskeskus ry

Lausuntopyynnön perusteella emme puutu kalastuslain yksityiskohtaisiin korjausehdotuksiin, vaan keskitymme lyhyesti siinä esitettyihin kysymyksiin.

Nykyisen kalastuslain soveltamisessa olevat ongelmat keskittyvät ammattikalastusmahdollisuuksien parantamiseen, kalastuksen järjestämisen/ohjaamisen hierarkisiin epäselvyyksiin (EU – mmm – TE-keskus – ka:t – vesialueen omistajat), kalatalouden toimijoiden (erityisesti kalastusalueen osalta) tehtäviin ja näiden tehtävien rahoitukseen, kalastukseen liittyvän yrittäjyyden (kalastusmatkailu, erityiskalastuskohteet...) ja kalastuslain 1 §:n väliseen ristiriitaan sekä kalastuksen valvontaan ja rangastussäännöksiin liittyviin puutteellisiin.

Uudistettavan kalastuslain perustavoiteena tulee olla nykypäivään soveltuvan punaisen langan määrittäminen (KL 1 §). Tällä hetkellä "mahdollisimman suuren pysyvän tuottavuuden" sisältö jää epäselväksi. Suuria kaloja tavoittelevien matkailukalastus-toimijoiden sekä pyyntikokoisia kaloja istuttavien erityiskalastuskohteiden hoitajien voidaan katsoa toimivan vastoin kalastuslain keskeisintä tavoitetta. Kuitenkin näiden tahojen painoarvo kalataloudessa ja yhteiskunnassa on kasvanut viime vuosina ja niiden toiminta on laajasti hyväksyttyä. Edellä mainittujen lain soveltamiseen liittyvien keskeisten ongelmien voidaan katsoa muodostavan samalla myös lain uudistamisen tavoitteita.

Kalastuslain rakenne ei mielestäni kaipaa suurempaa remonttia. Laki yleisestä kalastusoikeudesta tulisi kuitenkin nivoa sisään kalastuslakiin.

Erillisselvityksistä keskeisiä ovat ainakin uuden perustuslain vaikutus kalastuslakiin, samoin keskeistä on peilata kalastuslakia uudistuneeseen ympäristölainsäädäntöön sekä yhteisalueelakiin. Myös kaikki edellä mainitut soveltamisen ongelmat tarvitsevat tarkan selvittelyn yhdessä tai erikseen.

Kalastuslaissa on lukuisia vanhentuneita ja nykypäivään soveltumattomia sekä virheellisiäkin pykäläitä. Näin ollen suuri työ kalastuslain uudistustavoitteiden sisällä on ”mekaaninen” jokaisen pykälän tarkastelu ja pykäläien poistaminen, uudistaminen tai pysyttäminen. Tämä ei kuitenkaan sisälly tähän tehtävänantoon ja se jääkin valmistuselinten tehtäväksi.

L-S Kalatalouskeskus, psta Seppo Kyllönen ja Timo Saarinen

Nykyisen kalastuslain soveltamisessa olleet ongelmat?

Kalastusalueiden toiminnan aikaansaannokset Varsinais-Suomessa ovat olleet vaatimattomia.

Lakisääteisten tehtävien määrä ja laatu ei ole tasapainossa nykyresursseihin.

Kalastuksenvalvonnan uskottavuus ollut ajoittain huono. Poliisiviranomaisella kirjava sakotuskäytäntö. Sanktiot olemattomat.

Uudistettavan kalastuslain tavoite/ tavoitteet?

Kalatalouden yleinen etu voi mennä joskus omistajan edun edelle. Lainsäädäntöä tulisi muuttaa siten, että kalastusalueella on mahdollisuus alueensa kalastuksenjärjestelyyn. Kalastusalueille oikeus vuokrata ammattikalastajille vesialueita, jos vesialueen omistaja ei anna kalastusoikeuksia. Läänien poistamisen jälkeen kalastusaluekohtainen viehelupa. Ei missään tapauksessa koko maata kattavaa viehelupaa.

Kalastushoitomaksun ja läänikohtaisten viehekalastusmaksun ikärajoja muutettava siten, että kaikkien yli 15 vuotiaitten on maksettava.

Vesialueiden yhdistäytymishankkeet kustannettava valtion varoista.

Kalastusalueiden yhdistäytymishankkeisiin puolueeton TE- keskuksen valitsema selvitysmies.

Muut asiat, joita lain uudistamisessa tulisi ottaa huomioon?

Lausuntopyyntöissä mainitun, asiaa pohtivan laajapohjaisen valmisteluelimen tulisi ryhmitellä kalastuslaki tarkoituksenmukaisiin osiin esim. ammattikalastus, vesialueen omistus, kalastusalueet, kalastuksenvalvonta jne.

Perustettavien jaostojen tai työryhmien tehtävänä olisi eri osa-alueiden yksityiskohtainen tarkastelu. Jaostojen tai työryhmien kokoonpanossa on oltava maantieteelliset ja henkilökohtainen kokemus huomioituna.

Kymenlaakson kalatalouskeskus ry

Martti Puska

Toiminnanjohtaja

1. Nykyisen kalastuslain soveltamisessa olleet ongelmat

Rauhoitusaikana kiellettyjen pyydysten määrittely tulisi tehdä tarkemmin. Ongelmana on ollut mm. lohen pyyntiin soveltuvien pyydysten määrittely. Te-keskus ei ole halunnut linjata asiaa.

Kalastusalueen tehtävien tarkempi määrittely olisi tarpeen Kalastusalueen asema tulisi määritellä

tarkemmin viranomaisia (verottaja, ym.) ja tehtäviä varten.. Kalastusalueen isännöitsijän koulutusvaatimukset tulisi kirjata lakiin, jotta maallikoiden aiheuttamilta harmeilta vältyttäisiin. Lohi- ja siikapitoisen koski- ja virtapaikan määrittely tulisi saada uudistukseen. Te-keskus on määrittänyt nämä, mutta tulkinnalle jää edelleen varaa.

2. Uudistettavan kalastuslain tavoite, tavoitteet

Kalastuslain 1 §:n henki on edelleen hyvä, eli tavoitteena kestävä kehityksen periaate. Sanamuotoa voidaan toki muokata, kuten liiton koulutuspäivillä oli puhetta.

3. Uudistettavan kalastuslain rakenne, asioiden ryhmittely.

Ryhmittelyssä tulee pyrkiä selkeään muotoon, jolloin yhden otsakkeen alta löytyisi asiaan liittyvä tieto. Valmista ryhmittelyä emme vielä kykene malliksi antamaan, vaan annamme pätevempien perehtyä siihen.

4. Erillisselvitykset, joita lain uudistamiseksi tulisi tehdä.

Kalojen alamitat tulisi uudistaa. Nykyiset alamitat ovat liian pieniä. Keskusliiton ja vapaa-ajankalastusjärjestöjen ehdotukset alamittojen nostamiseksi ovat jämähtäneet ministeriöön. Näkemyksemme mukaan kansalaiset uskovat enemmän ministeriön ”määräämiä” alamittoja kuin esim. kalastusalueen asettamia. Nyt ongelmana on tavallisten kalastajien kannalta eri kalastusalueilla vallitsevat erilaiset kalojen alamitat. Lisäksi alamitoista säädetään asetuksella. Niiden tietäminen ja selvittäminen on kohtuullisen vaikeaa rivikalastajan kannalta. Asetuksella tulisi määrätä kalojen alamitoiksi seuraavaa:

järvilohi 60 cm

järvitaimen 50 cm

harjus 40 cm

nieriä 60 cm (ainakin täällä eteläisellä leveysasteella)

kuha 45 cm

5. Muut asiat, joita lain uudistamisessa tulisi ottaa huomioon

Kalastuksenvalvonta tulisi ottaa erityiseen tarkasteluun ja huomion kohteeksi. Tätä puoltavat RKTL:n tekemät selvitykset luvattomien kalastajien määristä valtakunnassa. Jonkun tahon tulisi ottaa huolekseen ylläpitää kalastuksenvalvojen rekisteriä, onko se sitten TE-keskus tai vaikka neuvontajärjestö on ratkaistava asian valmistelun yhteydessä. Kalastusalueen valvojilla tulisi olla oikeus kirjoittaa rikesakko. Nyt rikesakon kirjoittaminen jää poliisin harkintaan näyttömääräyksen perusteella. Aina ei sakkoa kuitenkaan kirjoiteta, vaikka aihetta olisi. Rikesakkoa tulee nostaa nykyisestä 50 euron määrästä riittävän korkeaksi, että pelotevaikutus saavutetaan.

Tässä hajanaisia kommentteja.

Kouvolassa 05.05.2008

Åbolands fiskarförbund

Åbolands fiskarförbund antaa seuraavan lausunnon.

Nykyisen lainsäädännön lähtökohtana on mahdollisimman suuren pysyvän tuottavuuden tavoittelu. Tämän saavuttamiseksi yksityinen kalastus, vapaa-ajankalastus sekä ammattikalastus täytyy olla

tasapainossa niin että kalavarojen voidaan antaa kehittyä kestäväällä tavalla. Myös ympäristönäkökulmat ja vesialueiden käyttö tulee ottaa huomioon tuottavuuden ylläpidossa. Kalastuslain lähtökohtana tulisi olla:

ensisijaisesti turvata kotimaisen ruokakalan saatavuutta, ammattimainen kalastus on tämän perustana.

Ammattikalastuksen tuottavuus on heikentynyt viime vuosina. Myös ammattikalastuksen edellytykset ovat heikentyneet, johtuen muun muassa kilpailusta muiden intressien kanssa, esimerkkinä vapaa-ajan kalastus ja muu vapaa-ajan toiminta kuten kesämökkeily.

Kalavesien turvaaminen ammattikalastajille tulevaisuudessakin tulisi olla peruselementti kalastuslaissa, kuitenkin niin että myös perustuslain mukainen omistusoikeus otetaan huomioon. Lain täytyy antaa suuremmat mahdollisuudet kuin aikaisemmin säädellä vapaa-ajankalastusta ongelmapaikoissa sekä paikoissa missä sitä koetaan häiritseväksi.

Hylkeiden suojametsästyksiä kalastajien pyydyksillä olisi sallittava, ja merimetson metsästys tulisi aloittaa.

Erityisesti § 11 nykyisessä kalastuslaissa on ollut enemmän tai vähemmän kuollut pykälä vesienomistajille. Alamitat, verkkojen silmäkoot ja rauhoitusajat tulisi olla säätelyn työkaluina.

Kalastusalueen tehtävänä joissakin vesienomistaja- ja kalastuskysymyksissä on tehdä hallintopäätöksiä. Resurssit ovat kuitenkin erittäin niukat ja on vaikeata ylläpitää tarkoituksenmukaista toimintaa.

Lakia tulisi muuttaa niin, että kalastusalueet, voidakseen hoitaa lainmukaisia hallintotehtäviään, saisi maarekisterin tiedot vapaan käyttöönsä. Maarekisterissä löytyy tiedot vesialueiden laillisista omistajista.

Tämänhetkinen tilanne on että kalastusalueet joutuvat ostamaan tiedot maarekisteristä. Tiedot tulisi tarkistaa vuosittain, koska vesienomistajat vaihtuvat myynnin tai perintöjaon myötä.

Vesienomistajien oikeusturva on uhattuna, kun rahalliset resurssit päivittää tiedot ovat rajallisia. Mikäli kalastusalueiden toimintaa ja tehtäviä halutaan pitää nykyisellä tasolla tarvitaan runsaasti lisäresursseja. Mikäli lisää resursseja ei voida myöntää, tulisi kalastusalueiden hallinnolliset tehtävät tarkastaa ja asettaa suhteeseen taloudellisiin realiteetteihin.

Yhteisaluelaki uudistettiin vuonna 2001. Laki on suurin piirtein toiminut hyvin vaikka taloudelliset resurssit uudistuksen läpiviemiseksi kokonaan puuttui. On olemassa tarve yhdistää yhteisalueita. uusi kalastuslaki tulisi tehdä yhdistämisestä mahdollisimman helpon ja maksuttoman.

Kalastuslainsäädäntöä tulisi selventää mitä tulee ruoppauksiin.

Kalastusasetukseen pitäisi lisätä uudet nykyaikaiset kalapyydykset.

Lisäksi Åbolands Fiskarförbund toivoo että alueellinen ja kielellinen jako huomioidaan kun nimitetään työryhmiä valmistelemaan uutta kalastuslakia, niin että kalatalouden eri sektoreiden näkemykset saadaan esille.

Åbolands fiskarförbundetin puolesta,
Kaj Mattsson, verksamhetsledare

Lapin kalatalouskeskus

1 ONGELMAT SOVELTAMISESSA

- kalatalouden rahoitusrakenne heikentänyt hallintoa ja järjestötyötä
- yleiskalastusoikeudet haittaavat kalastusoikeudenhaltioiden lupatarjonnan kehittämistä väärillä aitoa kilpailua.
- läänilupa tai vastaava selvästi kalliimmaksi, jos tarvitaan
- ammattikalastajan oikeus saada kalastuslupa yksityisiin vesiin edelleen vaikeaa. Lupa myönnetään usein vain vuodeksi. Luvasta päätetään osakaskunnan kokouksen huutoäänestyksessä.
- matkailun ohjelmapalveluyritysten mahdollisuus saada toimiva ja tarpeita vastaava lupa kaipaa kehittämistä.
- erityisperusteiset ja ylimuistoiset kalastusoikeudet aiheuttavat epäselvyyksiä vesien omistajien keskuudessa.
- kalastuslain 12 §:n kohta, joka antaa oikeuden kolmen pohjoisen kunnan asukkaille kalastaa valtion kaikilla vesillä vaikeuttaa etenkin rautu- ja taimenkantojen hoitoa (ryöstökäly). Oikeutta olisi rajattava koskemaan vain luontaiselinkeinoharjoittajia
- osakkaan oikeutta luovuttaa kalastusoikeuttaan rajattava niin, että hyvin hoidetuissa erityisvesissä kalastusalue voisi ohjata luovutuskäytäntöjä
- järvet alikalastettuja
- valikoiva kalastus vinouttaa kalakannat
- pilaamiskielto konkreettisemmaksi
- vesivoimalaitosten läpi kulkeutuvien kalojen vaellukset haittaavat säännösteltyjen vesien hoitoa. Alasvaellusesteen myös vanhoihin voimalaitoksiin.
- apajamääräite epäselvä, käyttö priorisoitava tarkemmin
- rannan käyttö vaatii tarkennuksia tilanteessa, jossa järveä ympäröivät maat ovat kokonaisuudessaan muun kuin kalastusoikeuden haltijan käytössä. Kulkuoikeus tulisi ratkaista selvästi.
- haitta ja häiriöpykälä selvemmäksi

2 LAIN TAVOITTEET

- vaelluskalalaki omana lukuna tavoitteena luontainen kierto
- alkuperäisten kalakantojen suojele
- vesiluonnon monimuotoisuuden turvaaminen
- kestävä ja taloudellinen käyttö

3 RAKENNE

- erityisperusteiset ja ylimuistoiset kalastusoikeudet omana lukuna
- lakitekstin sisältö selkeämmäksi, viittaukset ymmärrettäväksi
- yhteisäluelain päivitys

4 ERILLISSELVITYKSET

- erityisperusteiset ja ylimuistoiset kalastusoikeudet ja niiden vaikutus toisten vesiin
- kuntalaisille vapaa kalastusoikeus valtion vesiin kuten metsästyslaissa
- koskitilojen kalastusoikeudet ja hallinto ajan tasalle oikeuksien ja käytön osalta
- saamelaisten oikeudet veteen ja maahan ratkaistava

KAINUUN KALATALOUSKESKUKSEN LAUSUNTO KOSKIEN KALASTUSLAIN KOKONAISUUDISTUSTA

YLEISTÄ

Kainuun Kalatalouskeskus pyytää kalatalouden keskusliittoa huomioimaan jäljempänä esitetyt näkemykset kalastuslain uudistamista koskevaa lausuntoa Maa- ja metsätalousministeriöön laatiessaan.

Ensinnäkin on todettava, että lausunnon antamiseen varattu määräaika ei ole mahdollistanut kalatalouskeskuksen jäsenyhteisöjen kuulemista haluamallamme tavalla. Tätä lausuntoa ei myöskään käsitelty yhdistyksen johtokunnassa. Tulemme täydentämään lausuntoamme myöhemmin.

Kalatalouskeskuksen näkemyksen mukaan KKL:n jaostojen mielipiteet ja päätökset (järjestöjaosto, elinkeinojaosto ja tuotekehitystyöryhmä) tulee ensisijaisesti määrittää keskusjärjestön lausunnon asiasisällön.

Lain kokonaisuudistuksen lähtökohtana tulee olla kalastuksen harjoittamisen mahdollistaminen mahdollisimman tehokkaasti ja järkiperaisesti. Pääosa Suomen vesialueista on alikalastettuja ja siten laadittavan lainsäädännön tulee tukea järkevän ammatti- ja vapaa-ajan kalastuksen kehittämistä siten, että kalaresurssit tulevat mahdollisimman tehokkaasti hyödynnettyä.

Hyödyntämisen tulee kuitenkin olla kestävä käytön periaatteiden mukaista. Uudessa laissa tulee ehdottomasti kiinnittää huomiota myös kalastuksen ohjaamisen ja säätelyn keinoihin, esim. kalastusalueen käyttö- ja hoitosuunnitelman kautta.

Keskeisenä tavoitteena tulee olla myös kalavesien omistajien oikeuksien turvaaminen ja vahvistaminen.

KESKEISET UUDISTUSTARPEET

Kalastusalue toiminta

Yli 20 vuotta toiminnassa ollut kalastusaluejärjestelmä vaatii voimakkaasti kehittämistä uudessa kalastuslaissa. Kalastusalueen nykyinen asema, toimivaltuudet ja rahoitus eivät vastaa sille asetettuja tehtäviä tai tavoitteita. Huomiota tulee kiinnittää ainakin seuraaviin asioihin:

- kalastusalueiden minimikoko (=toimintaedellytykset) järkeväksi
- käyttö- ja hoitosuunnitelman sitovuus ja yhdenmukaisuus
- isännöitsijöiden pätevyysvaatimukset
- toiminnan rahoituksen uudelleenjärjestelyt (hallintotehtävien rahoitus tultava budjettivaroista)
- toimivallan selkeyttäminen, esim. sisävesialueen kalastuksen säätelyssä
- MH velvoitettava osallistumaan toimintaan niillä alueilla, missä valtiolla merkittävästi vesialueita

Kalastuksen valvonta

Kalastuksen valvonta vaatii kokonaisvaltaisen uudistuksen, jossa valvojille asetetaan selkeät pätevyys- ja koulutusvaatimukset. Valvojista tulee olla valtakunnallinen rekisteri ja valvojan tunnusmerkistö tulee yhtenäistää. Lisäksi toimintavaltuudet ja sanktiot rikkomuksista tulee selkeyttää ja saattaa ajanmukaisiksi.

Kalastusmaksujärjestelmä

Kalastusmaksujärjestelmässä olevat epäkohdat tulee korjata. Kalastuksenhoitomaksu on palautettava kaikille kalastajille (alle 18 v. voidaan vapauttaa maksusta, tai ainakin antaa huomattava maksualennus). Nykyisen lain mukainen 65 vuotta täyttäneiden maksuvapautus on perusteeton ja sotii ”käyttäjää maksaa” periaatetta vastaan. Kalastuksenhoitomaksun hinta on

tarkistettava nykyistä kustannustasoa vastaavaksi ja maksukertymän jakamisessa turvattava nykyistä korkeampi taso omistajille maksettaviin korvauksiin kompensoimaan ”yleiskalastusoikeuksin” harjoitettavaa kalastusta.

Läänikohtainen viehekalastusmaksun myyminen valtion toimesta jo periaatteena loukkaa yksityistä omistamisen oikeutta ja hinnoittelu vääristää kilpailua. Valtio käyttää hintaohjausta, joka on mm. EU:n kilpailulainsäädännön vastaista. Läänikohtaisessa viehemaksussa on useita muitakin epäkohtia, mm. rahojen palauttaminen omistajille oikeudenmukaisesti on osoittautunut lähes mahdottomaksi. Lisäksi järjestelmä on byrokraattinen ja siten valtiolle kallis ylläpitää (työllistää hallintokoneistoa ja tutkimuslaitosta). Mikäli kalastusalueiden kokonaismäärä voitaisiin esim. puolittaa lainsäädännöllisellä ohjauksella, niin silloin kalastusalueiden koko mahdollistaisi valtakunnallisen vieheluvan myymisen osana alueiden toimintaa. Kalastusalueet voitaisiin siis velvoittaa myymään viehekalastusluvat kaikille halukkaille. Lupa voisi olla nykyistä paremmin kalastajaa palveleva (esim. useita vapoja) ja sen lunastaminen pitäisi tehdä mahdollisimman helpoksi esim. internettiä ja kattavaa myyntiverkostoa (esim. R-kioskit) hyödyntäen. Järjestelmässä lupatulot ohjautuisivat suoraan oikealla alueelle ja kalastaja saisi kuitenkin järkevän kokoisen alueen kalastettavakseen järkevillä ehdoilla.

Ammattikalastus ja kalastuksen järjestäminen

Ammattikalastuksen harjoittamisen edellytykset tulee turvata mm. lupakäytäntöjä kehittämällä. Kalastusaluekohtaisen ammattikalastusluvan edellytykset tulee selvittää.

Pyydysyksiköintiin perustuva kalastuksen järjestäminen voidaan lopettaa toimimattomana ja siirtyä esim. pyydystyyppikohtaiseen kalastusoikeuden jakamiseen. Kalastuskuolevuuden säätely edellyttää minimissään, että määritellään vesialueelle suurin sallittu pyydysten määrä pyydystyypeittäin huomioiden eri kalakantojen tila ja kalaston rakenne. Nykyinen pyydysyksikköjärjestelmä ei tähän sovellu.

KORJATTAVIA LAINKOHTIA

6 a §, Ammattikalastajan määritelmä tarkistettava siten, että ammattikalastuksen harjoittaminen osana monipuolista maaseutuyrittäjyyttä mahdollistuu.

7 §, Koukkukalastuksen määritelmä sisävesien yleisvesillä selvennettävä. Koskeeko lainkohta myös esim. vetouistelua?

32§, Selkeytettävä kalastusalueen toimivaltaa asettaa rajoituksia

61§, Pyydysyksikköjärjestelmästä luovuttava

64§, Siirtosopimuksia koskevaa lainsäädäntöä selkiytettävä siten, ettei kalastusalue ole velvoitettu ottamaan hoidettavakseen tehtäviä

9 luku, Kalastusaluejako saatava ajan tasalle, kokonaismäärä pienennettävä. Toiminta ja rahoitus järjestettävä osin uudelleen

88§, Kalastusmaksujärjestelmä korjattava edellä kuvatulla tavalla.

13 luku, Kaikki pykälät uusiksi vastaamaan nykyaikaa

Kalastusasetuksen osalta on korjattava ainakin alamittasäännökset vastaamaan nykyistä biologista tietämystä. Joidenkin lajien osalla harkittava luontaisen lisääntymisen turvaamiseksi myös ns.

ylämittoja. Lisäksi on harkittava mm. onko atrain kalastusmenetelmänä oltava seisovissa vesissä kiellettyä keväällä ja määritettävä uusien viehekalastukseen tulleiden keinosyöttien asema esim. suhteessa matosyötiin käyttöön. Virtavesien määritelmää on selkiytettävä.

Kajaanissa 8.5.2008

Timo Hurskainen
puheenjohtaja

Pasi Korhonen
toiminnanjohtaja

Österbottens Fiskarförbund

Österbottens Fiskarförbund on johtokunnan kokouksessa sekä vuosikokouksessaan 29. huhtikuuta käsitellyt maa- ja metsätalousministeriön pyyntöä näkökohdista kalastuslain uudistustyöstä ja Österbottens Fiskarförbund haluaa esittää seuraavaa.

Kalastuslain lähtökohtana olisi ensisijaisesti turvata kotimaisen ruokakalan saatavuutta ja ammattimainen kalastus on tämän perustana. Tämä edellyttää ammattikalastajien kalastusmahdollisuuksien lisäämistä ja kalavesien turvaaminen ammattikalastajille.

Kalastusalueiden toimintaedellytyksiä on tarkasteltava. Tämänhetkinen tilanne on että on olemassa alueita joilla on vaikeuksia tehdä hallintopäätöksiä heikon taloudellisen tilanteen vuoksi. Jos on tarkoitus että kalastusalueilla tulevaisuudessa olisi keskeinen asema kalataloudessa, pitäisi niiden toimintaedellytyksiä parantaa. Jos ei olla halukkaita vahvistaa kalastusalueiden taloutta, niiden oikeus ja velvollisuus tehdä hallintopäätöksiä tulisi poistaa. Eri kalastusalueet eivät saa olla eri asemassa siksi että heillä on eri taloudellinen tila.

Kalastussäädöksen alamitat tulisi tarkastaa. Pohjanmaan osalta on tärkeää että siian alamitta taas lisättäisiin lainsäädäntöön.

On luonnollisesti olemassa muitakin kysymyksiä, joita täytyy tarkastella kalastuslain uudistuksen yhteydessä, ja jotka liittyvät muihinkin lakeihin kun kalastuslakiin. Toivomme, että saamme palata näihin kysymyksiin myöhemmin. On myös tärkeää, että ne johtokunnat ja työryhmät jotka asetetaan, alueellisesti ja kielellisesti edustavat koko kalatalousalaa.

Österbottens Fiskarförbund
Guy Svanbäck

Pyöriälän Osakaskunta VASTAUS LAUSUTOPYYNTÖÖN 02..05.2008

Pyöriälä

Tuohitie 5 B

46110 Tuohikotti

Asia: Kalastuslain kokonaisuudistus

Osakaskuntamme on huolissaan nykyisestä kehityksestä oman päätäntävällän vähenemisestä ja varojen suuntaamisesta, yhä enemmän, viehekalastukseen.

Hoitokalastus jää suorittamatta, varojen puutteesta johtuen.

Vesien hoito tulisi olla etusijalla, varoja jaettaessa.

Toivomme lain voimalla puututtavan tähän vääristymään.

Myös alueellista päätösvaltaa ei tule lainsäädännöllä vähentää, vaan turvata, ulkopuolisen keinottelun ehkäisemiseksi.

Pyöriälän Osakaskunnan

pj. Helge Pyöriä
Hoitokunnan jäsen
Leo Rossi

PÖYTÄKIRJA OTE

kustavin KALASTUSALUEEN HALLITUKSEN KOKOUS

KALASTUSALUEEN HALLITUKSEN KOKOUS

Aika: 22.4.2008 klo 17.00. Paikka: Osuuspankin kokoustilat, Kustavi

Osallistujat: Seppo Lehtinen pj. Harri Friberg

~~Urpo Grönlund~~ vpj

Lasse Laaksonen

Markku Moisio

Markku Suominen

Paul Rantala

Antti Siusluoto

Jari Nieminen

Seppo Kyllönen, isännöitsijä

1 § KOKOUKSEN LAILLISUUS JA PÄÄTÖSVALTAISUUS

Ennen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteamista todetaan läsnäolijat.

Esitys: Hallitus toteaa kokouksen päätösvaltaisuuden.

Päätös: Kokous todettiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi

2 § PÖYTÄKIRJAN TARKASTAJIEN VALINTA

Esitys: Paul Rantala esitti, että pöytäkirja tarkistetaan seuraavassa hallituksen kokouksessa ja sen allekirjoittavat kaikki kokouksen osallistujat.

Päätös: Hyväksyttiin Rantalan esitys.

5 § KALASTUSLAIN UUDISTAMINEN KÄYNNISTYY

Keskusteltiin hyvin laajasti nykyisen kalastuslain puutteista ja tehdään seuraavat ehdotukset Kalatalouden Keskusliitolle L-S Kalatalouskeskuksen nimissä.

1. Nyt alle 18 ja yli 65 vuotiaitten kalastajien ei tarvitse maksaa kalastushoitomaksua ja läänikohtaista viehekalastusmaksua. Ehdotetaan, että yli 15 vuotta täyttäneiden kalastajien on maksettava ja yläikäraja poistetaan kokonaan.
2. Kalastuksenvilvontaa on tehostettava. Sakkomaksu kalastuskortista ja viehelupaa kalastavilta henkilöiltä on vain 50 €. Sakkomaksun on oltava moninkertainen, jolloin pelotevoima ilman kalastuskorttia ja läänikohtaista viehelupaa kalastaville henkilöille olisi tehokkaampi. Nyt yhteensä kalastushoitomaksu ja läänikohtainen viehelupa maksaa 47 €.
3. Kaikki läänit poistuu vuonna 2011. Valtakunnallista viehekalastuslupaa ei tarvita. Viehekalastuslupa on oltava kalastusaluekohtainen, jolloin viehekalastuslupakertymästä tulevat varat ohjautuu suoraan kalastusalueelle ilman monimutkaista jakoprosessia.
4. Kalatalousviranomaisen, eli TE- keskuksen tulee palvella enemmän kalastusalueita, esim. kalastuksen valvonnassa.
5. Kuhanrauhon aika oli aikoinaan kesäkuu. Se on palautettava takaisin Kustavin kalastusalueen hallituksen mielestä.
6. Hauenalamitta oli aikoinaan 42 cm, sekin tulee palauttaa.
7. Sellaiset osakaskunnat jotka ei toimi siis ei pidä kokouksiaan, eikä myy kalastuslupia ja hoida kalavesiään on yhteystiedot toimitettava kalastusalueen tietoon.
8. Pilkkiminen on saatava luvanvaraiseksi ja maksulliseksi, siis palautettava vanha pilkkikorttijärjestelmä.

9. Järjestettyä kalastusmatkailua varten on saatava vesialueenomistajan lupa, kuten nytkin on saatava.
10. Kalanmyyntioikeus on oltava kalatukkuihin vain niillä kalastajilla jotka kuuluvat TE-keskuksen kalastusrekisteriin.

8 § KOKOUKSEN PÄÄTTÄMINEN

Puheenjohtaja päätti kokouksen kello 18.35

**KESKI-SUOMEN
KALATALOUSKESKUS RY**
PL 112
40101 JYVÄSKYLÄ
Fax 020 747 3305

15.5.2008

Gsm 0400 735 286

E-mail: timo.meronen@ahven.net

Kalatalouden Keskusliitto
Malmin kauppatie 26
00700 HELSINKI

Asia: Maa- ja metsätalousministeriön lausuntopyyntö kalastuslain kokonaisuudistuksesta

Keski-Suomen Kalatalouskeskus ry:n lausunto

Kalastuslain kokonaisuudistuksen keskeisenä tavoitteena tulee olla kalavesien järkipäinen hyödyntäminen ja hoito. Koska kalavedet ja kalastus on eri puolilla maamme varsin erilaista, kalastuslain tulee pystyä myös vastaamaan erilaisiin olosuhteisiin. Tämä korostaa alueellisen päätäntämahdollisuuden olemassa olemisen merkitystä. Nyt voimassa olevan lakiin on jouduttu selvittämään(hakemaan) tulkintoja varsin usein oikeusteitse mikä ei tietenkään saisi olla itsetarkoitus.(mikä voi olla seurausta oikeudellisesti monimutkaisesta soveltamisympäristöstä).

Kalastusalueet

Kalastusalue toimintaa on harjoitettu(on haettu oppia) jo yli 20 vuotta. Toiminta ei ole kaikilla alueilla lähtenyt edelläkään(vielä edes) asianmukaisesti käyntiin. Aktiivisimmilla kalastusalueilla puutteellista lakia(laissa ilmenneet puutteet) on jouduttu selventämään erilaisten valitusten kautta. Kalastusalueiden toiminta on (kuitenkin) vasta viime vuosina alkanut vakiinnuttaa asemaansa yhteistyöelimenä ja saavuttanut mm. vedenomistajien luottamuksen.

Kalastusalueen toiminta tulee huomioida seuraavasti:

- kalastusalueen toimivalta mm. säätelyasioissa tulee selkiyttää
- kalastusalueet tulee velvoittaa järjestämään viehekalastuslupien myynti alueellaan
- kalastusalueet tulee velvoittaa järjestämään ammattikalastuslupien myynti alueellaan(olisiko laissa määriteltävä oikeudelliset puitteet selkeästi, huomioiden kalavesien omistus?)
- isännöitsijälle tulee asettaa pätevyysvaatimuksia

Turvaamalla kalastusalueen perusrahoitus pystytään kalastusalueen toiminnot nostamaan sille tasolle, jolle ne alunperinkin olisi pitänyt saada. Talkoilla tekeminen ei ole (lakiin perustuvien tehtävien hoitamisessa)tämän tasoisessa toiminnassa oikea lähestymistapa. Kalastusalueiden (toimintaa voidaan jopa parantaa niiden kokoa ja maantieteellistä sijaintia muuttamalla)voidaan jollain alueella kasvattaa merkittävästi toiminnan siitä kärsimättä. Tässä (tämä täytyy toteuttaa kuitenkin harkiten)täytyy kuitenkin toimia harkiten, sillä kalastusalue toiminta tulisi edelleen säilyttää paikallisena(paikalliset erityispiirteet huomioonottavana), ruohonjuuritason toimintana.

Osakaskuntatoiminta

Osakaskuntatoiminta on koko kalavesien hoitotyön kivijalka. Kalastusalue on yleensä jo liian iso yksikkö vastaamaan koko alueensa hoidosta kattavasti. Osakaskuntien ongelmana on mm. toimijoiden väheneminen. Yhteisaluelainmuutos on tuonut apua tähän ongelmaan osakaskuntien yksikkökoon kasvattamisen kautta.

Pyydysyksiköinti ei ole toiminut koskaan missään muussa, kuin kalastusoikeuden jakamisessa osakkaiden kesken. Niinpä yksiköinti tulee poistaa kalastuslaista vähintään(ainakin) niiltä osin, kuin sillä operoidaan kalastuksensäätelyn parissa. Osakaskuntien tulee saada edelleen korvausta yleiskalastusoikeuksista.

Metsähallituksen roolia tulee selventää osakaskunnassa siten, että (sitä)metsähallitusta käsitellään tasavertaisena osakkaana. Nykyinen laki on näiltä osin (vähintäänkin) epäselvä.

Kalastuksenvalvonta

Kalastuksenvalvonta on nykyisen lain johdosta melko voimatonta. Kalastuksenvalvojilla on varsin vähän valtuuksia, työtä pitäisi tehdä talkoopohjalta ja rangaistukset rikkomuksista ovat alimitoitettuja. Kalastuksenvalvonta tulisi käsitellä erillislakina sen muuttamisen kiireellisyyden vuoksi.

Kalastusmaksujärjestelmä

Koska maamme(maassamme) on hyvää vauhtia eläköitymässä suurten(suuret ikäluokat) ikäluokkien eläköityessä, (alakaa se näkyä yli 65-vuotiaiden osuuden lisääntymisenä)suuri osa kalastajista alkaa pian olla yli 65-vuotiaita. Eläkeläisillä on aikaa kalastaa ja toisaalta he toivovat edelleen hoidettuja kalavesiä harrastustaan tukemaan. Kalatalouden rahoitus kuitenkin pienenee auttamatta maksavien kansalaisten vähetessä. Yhtälö on mahdoton ellei valtio takaa rahoitusta verovaroista.

Kalastuksenhoitomaksu tulee palauttaa 65 vuotta täyttäneille. Samoin alaikärajaa olisi laskettava 16 vuoteen. Tällöin kalavesien todelliset käyttäjät ovat maksajia.

Ammattikalastus

Ammattikalastajan(ammattikalastajaa koskeva määritelmä tulojen osalta tulisi alentaa 15%) määritelmääö tulee alentaa (15%) maaseutuyrittäjien elinkeinon turvaamiseksi. Sisävesillä kokoaikasena kalastajana toimiminen ei aina ole edes mahdollista, joten ansio joudutaan hankkimaan useista lähteistä. Kalavarojen hyödyntäminen rekisteröityjen kalastajien kautta on mm. ainoa keino estää ns. harmaata taloutta alalla.

Ammattikalastuslupien saatavuus tulee varmistaa edellä mainitulla tavalla kalastusalueelähtöisesti.

Matkailukalastus

Matkailukalastuksen lupakysymys tulee ratkaista markkinapohjaisesti kalastusalueen kautta. Kun kalastusalueella on tarjolla viehekalastuslupia, niistä voidaan räätälöidä myös

matkailukalastuksen tarpeisiin sopivia. Näin on jo toimittu mm. Keski-Suomessa.

Keski-Suomen Kalatalouskeskus ry:n puolesta

Reijo Suutala
Puheenjohtaja

Timo Meronen
Toiminnanjohtaja